

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Capvt XII. De reditu S. Erphonis è Terrâ Sanctâ ad Episcopatum suum
Mimigardefordensem, nunc Monasteriensem, & de Sigillo ipsius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

ram inconsideratè, immodestè, & indiscretè de Reliquijs Sanctorum locutum esse, nemo mirari debet.

Assertam & stabilitam de Venerandis Sanctorum Reliquijs veritatem, vltèrius videre & legere cupientem, ad Bellarm. Cardinal. tract. de Sanctor. beatitud. & Sanctorum Reliq. nec non Turanum Vekiti Iuris Vtriusq. Doctorem, qui principales fidei nostræ controuersias, doctè & fundamentaliter idioma Belgico pertractauit, in memoriali suo Catholico, lib. 3. cap. 7. per tot. & specialiter art. 7. breuitatis ergo remittere debeo.

CAPVT DVODECIMVM.

De reditu S. ERPHONIS è Terrâ Sanctâ ad Episcopatum suum Mimigardefordensem, nunc Monasteriensem, & de Sigillo ipsius.

DE S. nostri reditu aliquid superiori capite attigimus, quibus addere debuimus, quæ de eius itinere & reditu refert Crantz. in Metropol. lib. 5. cap. 29. nimirum sequentia, Erat hic Pontifex nepos sui Prædecessoris Friderici, quem ex Marchonibus Misnie ortum ferebant, ordine 17. in hac Ecclesiâ, vnus ex his qui cum Dudone 1. Episcopo Leodiensi, & Godesfrido Duce Bullionis ad exhortationem Urbani Papæ Secundi, cum magnâ expeditione populi Christiani mare transierunt, & Anthiochiam cum Ciuitate Hierosolymâ receperunt. Reuersus est hic Pontifex voti compos factus, & Ecclesiam suam multis post Annis feliciter gubernauit, bonoq. fine consummatus, bonus Christi miles, Pastorq. plebis emigravit, 2. Sepultus apud S. Mauritium extra muros. In huius Sigillo quod hodie adhuc exstat scriptum cernitur, ERPHO EPISCOPVS MIMIGARDEFORDENSIS. 3.

NOTÆ

AD CAPVT DVODECIMVM.

1. De Dodone, Dudone aut Odone Episcopo Leodiensi & manuscripta quadam mentionem faciunt; fuisse autem tum temporis Episcopum Leodiensem appellatum Obertum, Henrici Primi 54. Episcopi, qui Anno 1090 hic Monasterij fuit, Successorem, & neq. illum Cruciatæ nomen dedisse, aut cum istâ expeditione in Terram Sanctam iuisse, Ægidius aureæ Vallis Religios. apud Chapeauville in historiâ Leodiensi cap. 13. & cap. 16. manifestum facit, vti curiosus Lector ibidem latius videre poterit.

2. Habet quidem rubeus liber insignis Collegij Mauritanii, Anno 1492. conscriptus,

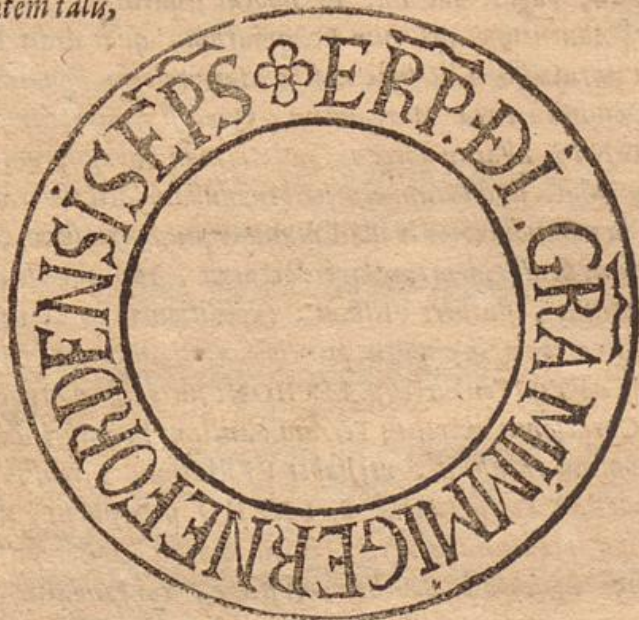
ptus, quod S. ERPHO Monasteriensis Praesul, in Terrâ Sanctâ feliciter excesserit, ac cum magnis Reliquijs, quas S. Mauritio donavit, delatus sit, ad illam Ecclesiam & Canonicam congregationem, quam secum Fridericus Marcho cognatus suus dotavit, & sepultus sit, extra Ecclesiam versus Occidentem in Cœmiterio, vbi modo Sacellum in eius honorem erectum & Ecclesia annexum est, supra tumulum, modo magnificè de Anno 1492. sculptum. Ego autem illud, quod de obitu eius in Terrâ Sanctâ ibidem asseritur, valdè incertum, imò contrarium magis verum esse statuo, tum quod idem liber fol. 24. pag. 1. sub Lit. E. habeat sequentia; Othmari Abbatis 16. Nouembr. Hoc die est Aduentus Sanctarum Reliquiarum, quas dedit Episcopus ERPHO S. Mauritio, vti in antiquissimo Ecclesiae nostrae Martyrologio signatum est, quorum Festum peragetur Dominica circa Margarethe. Quod si itaq; eodem die, & tempore Corpus S. ERPHONIS allatum foret, illud etiam in antiquissimo illo Martyrologio absque dubio notatum fuisset, de quo tamen describens nullam facit mentionem, tum quod quoad Annum, & alia nonnulla error in illud manuscriptum irrepserit, vti alibi probatum est, ac ita facillimè in alijs idem contingere potuerit, tum quod si communi Historicorum sententia inherendo, statuere velimus, expeditionem in Terram Sanctam Anno 1096. contigisse, & Anno 1097. in eiusdem principio, vti manuscripta & impressa quaedam habent, Theodoricum à VVintzenburgh S. ERPHONI successisse, obitus eius contingere debuerit, antequam Christianus exercitus Terram Sanctam intravit, ille enim in Martio Anno 1067. Hellepontum transiit, vti habet VVilhelmus Tyrensis, quo casu verum esse non potest, quod in Terrâ Sanctâ S. ERPHO mortuus sit, tum denique quod hic error libri rubei inde provenire potuerit, quod Sanctus noster fortè ea in re, cum Otthone Monasteriensi Episcopo è Benthemensi stirpe, confundatur, hunc enim itidem Terræ Sanctæ peregrinum fuisse, ac ibidem decessisse ex historijs notum est.

Hæc & inferius notata, sunt quæ me mouent, vt sententiæ Crantzij hac in parte adhaeream, alijs quid de hac re sentire velint, liberum relinquens. Quod autem asseritur S. ERPHONEM primo in Cœmiterio sepultum, & postmodum Sacellum in honorem eius, tumulo superimpositum esse, id ob frequentia, quæ ibi contigerunt miracula, & inde subsequetas frequentes & votiuas oblationes, factum existimo.

3. Crantzium secutus esse videtur Petr. Merseus Cratepol. Minorita, apud quem in Catalogo Episcoporum Monasteriensium de S. nostro sequentia habentur. ERPHO superioris, Friderici inquam, nepos, sanguine Magnopolensium, Vir Nobilis & sincerus, inde creatus est Episcopus. Profectus hic cum alijs multis Germaniæ Episcopis ac Principibus, exhortatione Urbani Secundi, cum Godefrido Duce Builionis ingenti expeditione in Palestinam, vbi Antiochiâ, & Hierosolymâ ac alijs locis potiti sunt. Inde reversus feliciter Ecclesiam suam multis Annis optimè rexit, bonum ac fidelem Christi militem ac Pastorem

se declarans, qui bono fine hinc migravit Anno Domini 1099. à morte ad S. Mauritium sepultus est. Quod autem asserit S. ERPHONEM Anno 1099. bono fine hinc migrasse, in eo quoad Annum erratum est: illo enim Anno in Iulio, capta est Hierosolyma, quâ demum captâ reuersum esse, ipse auctor astruit. Itaq; non potuit redux multis Annis Ecclesiam suam optimè rexisse, si illo Anno mortuus est; tenenda erit igitur sententia, quam hoc capite, & alibi stabiluimus.

4. Hæc Sigilli inscriptio, distat ab eâ, quam in ipsis Originalibus circumscriptam vidi & legi; Est autem talis,

Ipsum Sigillum gypso impressum, est Episcopus mitratus, cum reliquo habitu Episcopali, dextrâ pedum, leuâ librum clausum gestans, ac præterea in illo nihil inuenitur.

CAPVT DECIMVM TERTIVM.

De die & Anno obitus S. ERPHONIS eiusque sepulturâ, & que ac qualia miracula post mortem, ad tumulum ipsius contigerint, Item quod à trecentis & ultra Annis Sanctus auctoritate Episcopali habetur, & veneratus fuerit, nec non de deuastatione eius monumenti per Anabaptistas factâ, eiusq; postmodum restauratione.

QVO verò Anno, quamuis de die, nimirum 9. Nouemb. ex suprâ allegatis, iam constet, obitus eius, & emigratio ad Dominum contigerit, ferè nihil certi, Annum speciatim designando, tradi potest. Existimat quidem Dominus Doctor Ioannes Gigas, piæ memoriæ, Vir Eruditus & inter doctos sui seculi minimè postremus, in Catalogo, quem edidit, Episcoporum Monasteriensium, Theo-